

alle, men saamtidig tilkjendegiver, at dette Tilskud ikke vil blive gjentaget. Sagen er derefter igjen bleven taget under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, og der foreligger nu Forslag fra Udvalget om, at Sagen kan ordnes paa den Maade, at det forlangte Tilskud bevilges, men kun med 4,000 Kr., medens Forskøtelsen af 3,000 Kr., hvis den ønskes, kun gives under Forudsætning af, at Kommunen afholder Udgifterne til de for Skolen nødvendige Lokaler, idet man nemlig har maattet anse det for rigtigt, at Kommunen tager en større Part i denne Skoles Understøttelse, end den hidtil har gjort. Den Lov, der forøvrigt ligger for om Fredericia Latin- og Realskole, staar ikke i nogen nødvendig Forbindelse med dette Forslag, saa jeg skal ikke komme ind paa denne Sag nu, den er jo nu efter at være kommen her fra Landsthinget Gjenstand for selvsændig Behandling. — Vædringsforslagene under Nr. 38 og 39, finder jeg mig ikke foranlediget til nærmere at omtale. Det sidst nævnte Forslag er ligesom en Følge af den Afstale, der nu her i Thinget og tidligere i Udvalget har fundet Sted med Ministeren ved Finantslovens 2den Behandling. — Sermed ere de Vædringsforslag omtalte, som ere satte for Forhandling, og jeg skal derfor slutte.

Scavenius: Til det Afsnit, der er under Forhandling for Dieblisset, har jeg Sinet at sige undtagen et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 34 med det tilhørende Underædringsforslag under Nr. 35. Som den ærede Ordfører har forklaret, er der Ingen i Udvalget, der har Noget imod, at Konservator Løvendals Honorar forhøjes fra 400 til 800 Kr. Men det er forekommet Minderetallet, at det ikke, efter de Oplysninger, der ere komne, Udvalget i Hænde siden 2den Behandling, vil være retfærdigt, ifølge de Betragtninger, der fra Ordførers Side bleve gjorte gjældende ved 2den Behandling, vedblivende at negte de forhøiede Annua til det zoologiske Museums forskjellige Afdelinger. Den væsentligste Grund, som fra Mærtallets Side ved 2den Behandling blev gjort gjældende mod denne Forskøtelse, var den, at de danske Dele af Samlingerne ikke være fuldstændige og ikke være opstillede paa en saadan Maade, at de være let tilgængelige, og dette fandt ganske vist en Støtte i en Skrivelse, forøvrigt angaaende en anden Sag, som var indløbet fra et Medlem af Museumsraadet Professor Schjødt, og som findes aftrykt i Tillæg B. Sp. 195—96, hvor det i Anledning af det Bærf: „Den danske Zoologi“, som udgives af ham, siges, at der til Pattedyrene kun haves „et meget indskrænket og daarligt Materiale i vor offentlige Samling; det Meste har efterhaanden maattet laanes sammen fra private Samlinger“. Hvis dette nu maatte siges at være rigtigt, vilde

jo ganske vist Mærtallets Grund til at negte det forøgede Annuum staa ved Magt. Men efter de Oplysninger, som senere ere komne os i Hænde, og som bestaar i en Skrivelse til Konffistorium fra hele Museumsraadet — altsaa baade fra Professor Schjødt og de to andre Herrer, hvoraf det bestaar — synes det dog ikke ganske at være saa slet bevendt, som man skulde faae Indtrykket af efter den af mig før omtalte Skrivelse. Der siges her: „Raadet er sig bevidst, at der i det hele Museum steds har været arbeidet og arbeides i den af Ministeriet ansøgte Museumslovs Land med de forskjellige indenfor de enkelte Afdelinger til Raadighed satte Kræfter og Midler. At der lige fra Begyndelsen af det nuværende forenede Museums Virksomhed i alle Afdelingerne har været sondret imellem de faunistiske og de almindelige Samlinger og været anvist de førstnævnte en særegen Plads, samt paavist, hvilken Plads denne har været i de forskjellige Afdelinger, vil klart fremgaa af de forskjellige ældre og yngre trykte „Veiledninger“, som benyttes, naar Museet er tilgængeligt“. Til denne Skrivelse til Konffistorium er saa vedføiet forskellige Skrivelser fra de enkelte Afdelinger, hvoraf det fremgaa, at der af danske Pattedyr findes i Samlingen noget over 200 Exemplarer, hvilket omfatter alle de ca. 40 Arter, der findes her i Landet, og som alle ere repræsenterede ved her i Landet skudte Exemplarer paa 1 nær. Da nu Slagen nærmest var fremkommen overfor Pattedyrene, forekommer det mig, at den herigjennem er afbevist og det med Anerkjendelse af den Mand, der selv har reist den. Dette har bevæget os til at stille Underædringsforslaget; thi det forekommer os ikke at være retfærdigt, at der i Betænkningen var aftrykt og her i Salen fremhævet en Anke over Museets Væstrelse, som efter vor bedste Overbevisning har vist sig ikke at være korrekt. Vi have derfor foreslaaet at forhøie de af Kirke- og Undervisningsministeren forlangte 400 Kr. til 2,000 Kr., idet denne Sum naturligvis stilles til den ærede Kultusministers frie Raadighed, saaledes at han deraf kan anvende den Sum af 400 Kr., saaledes som han ønsker, til Konservator Løvendal. — Om de andre Forslag, som foreligger, har jeg i alt Fald for Dieblisset Sinet at bemærke.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Vædringsforslaget under Nr. 31 skal jeg tage tilbage til Fordel for det af Udvalget stillede Forslag under Nr. 32, som jeg tiltræder.

Formanden (Krabbe): Jeg tillader mig den Bemærkning, at efter den Form, hvori Forslagene ere stillede, vil det rette Udtryk for den høitærede Ministers Mening vistnok være det: at anbefale Underædringsforslaget under Nr. 32 og det derved ændrede Forslag under Nr. 31.